

Nr 1/2006, årgång 7

Redaktion:
Skommarvägen 3,
78350 Gustafs
Tel: 0243-25 39 00
Fax: 0243-24 00 28
info@hastmagazinet.com

Prenumeration:
Tel: 0243-25 39 00
395 kr/helår (tio
nummer). Tillägg i
utlandet.
Tel: 0243-25 39 00
info@hastmagazinet.com
Postgiro: 1040-5

Utgivare:
Peak Media AB

**Ansvarig utgivare
och chefredaktör:**
Robert Solin
Tel: 0705-37 96 30
robert@hastmagazinet.com

Faktareddaktör:
AnnaKarin Spjuth-Elvin
Tel: 0243-25 39 00
anna@hastmagazinet.com

VD/annonser/foto:
Per Elvin
Tel: 0243-25 39 00
per@hastmagazinet.com

**Fasta
medarbetare:**
Rolf Gildenlöv, fordon
Eva Eternell Hagen
Andreas Hagen, juridik
Johan Häggberg, islands-
häst

Cecilia Müller, foder/bete
Carin Wränge, forskning
Eftertryck, helt eller delvis,
tillåts icke utan utgivarens med-
givande. Insänt material ska
kunna publiceras elektroniskt.
För insänt, ej beställt
material, ansvaras ej.

Utgivningar:
Nr 2/2006:
annonsstopp 27/1,
i butik 21/2.
Nr 3/2006:
annonsstopp 24/2,
i butik 21/3.

Form, repro och tryck hos
Sörmlands Grafiska Quebecor,
Katrineholm. Inlagan tryckt på
miljövänligt klorfritt papper.

ISSN 1404-7322
Nätupplagan Hästmagazinet
Online uppdateras dagligen –
www.hastmagazinet.com

Släpp hästarna lösa?

Ingen som håller på med hästar kan rimligen ha något emot Djurskyddsmyndighetens avisering av att man har tänkt kräva daglig utevistelse för alla hästar i landet. Självklart mår alla hästar bäst av att i så stor utsträckning som möjligt få bete sig naturligt. Så på ytan verkar saken vara enkel: sätt igång och lagstifta.

Men, nu lever vi i den verkliga världen och i den måste man ta hänsyn till betydligt fler faktorer än den ideala synen på djurhållning som myndigheten och dess talesperson Åsa Regnander-Dahl ger uttryck för när hon i P1:s Folk och hästar frågade sig om man kanske måste flytta ridskolorna från tätorterna för djurens bästa?

Det här, mina vänner är en fråga med filosofiska, etiska, politiska, ekonomiska och praktiska dimensioner. I den ryms vår syn på hur vi kan/får/bör behandla djur. Har vi egentligen rätt att använda djur som vi gör – för eget nöje, affärer eller som i annan hästhållning än i Sverige, för livsmedelsproduktion? Det finns tunga skäl både för och emot. I den andra vågskålen ligger förstås värdet av att tiotusentals flickor kan utöva sitt intresse vid de ridskolor som Djurskyddsmyndigheten eventuellt har tänkt klämma åt. Kärnfrågan blir: ska alla hästar få gå ute eller ska stadsflickorna få rida?

Regeringen har satt ner foten på flickornas sida och tagit myndigheten i örat med en så där knastertorr formulering som endast byråkrater och politiker i högform kan klara av: "Om konsekvensanalysen av föreskriften pekar på att ett stort antal barn och ungdomar inte längre kommer att kunna utöva sin sport utgår jag ifrån att Djurskyddsmyndigheten tar hänsyn till detta i sina föreskrifter. Då myndighetens kommande föreskrifter för hästhållning är av stor vikt för såväl hästar som för ridskolor

och deras utövare har jag för avsikt att aktivt följa frågan", skriver jordbruksminister Ann-Christin Nykvist (s) i ett svar på en fråga ställd av riksdagsmannen Cecilia Widegren (m), där ministern också konstaterar att regeringen ska godkänna föreskrifter som har stora ekonomiska konsekvenser.

Översatt till svenska: backa – jag håller ögonen på er – och hitta en annan lösning.

Troligen kommer det att utmynna i en rekommendation och inte en tvingande föreskrift. Om det sedan kan användas för att ge alla hästar daglig utevistelse är det utmärkt. Vi är naturligtvis för daglig utevistelse, men en förordning måste utformas utan att försvåra för den svenska ridskolan.

Ett annat problem är russen på Lojsta hed, som får gå ute för mycket, enligt Djurskyddsmyndigheten. Här kräver myndigheten att de ska ha tillgång till ligghall. Problemet verkar vara, som en gotländsk kolega uttryckte saken, att "en del hästar får vara ute för mycket och en del för lite".

Ridsportförbundet verkar äntligen moget att göra några länge efterglängtade förändringar i sin organisation. Den nya verksamhetsplanen som antogs vid senaste förbundsstämman har lett till att förbundskansliet ska organiseras om i ett antal enheter som bättre svarar mot verksamheten. Dessutom verkar man vara i färd med att lösa marknadsfrågan och kommunikationsfrågan på ett bra sätt, något som vi har tjuvat om i årtal. Men trägen vinner, som bekant

Lägg till att det kommer signaler om att förbundet börjar fråga sig vad dess medlemmar (läs: ridklubbar) vill att förbundet ska göra och slutar att agera myndighet. Det låter som musik i våra öron. Fortsätt så!

Trevlig läsning!
Robert Solin, chefredaktör

